

8. D ź ě d.

(Z Khrósćic.)

Dźěd je wowcy hriby zjědł,
 Nětk je wowka khora,
 Dźěd je stary nora*) :::

Jědže nimo knježoh' dwora
 Na pisanym ćelcu;
 Ćelc tón poča skakać,
 Nora poča płakać.

9. Starosćiwa mać.

Starala so stara mać,
 Štó budže z Wóršu rejwać.

Njestaraj so wo Wóršu,
 Wórša hižo rejwa.

10. Ćeleŕka a hajnik.

(Variant Smol. č. 48.)

Hdžež so praji, zo je ćelatka rozhubiła, a sama so w hajku
 zabłudziła, přistaja so:

Tam je so synyła židu pŕasć,
 A k nej je tam přijěł jedyn rajtaŕ.
 Móžeš ty holička židu pŕasć,
 Dyrbiš ty za lětko moja być.
 A móžu abo njemóžu židu pŕasć,
 Twoja ja nihdy njebudu.

To by tež kónc był; tola přistaja so nětko hišće z pěsnje
 „Ćeleŕka ćelatkam dawaše“:

Hnala je ćeleŕka ćelatka dom,
 Luby jej durje zastupowaše.
 Dži wšak mi luby z duri přeč,
 Hač ja ćelatkam nadawam atd.

11. Wójmidła.

(Přir. Smol. č. 59.)

Po 28. a 30. rynčku sym tež słyšať:

Rubčki šije, wěncy pleće,
 Pósla je do Šmóderanskej.**)

*) nora = blazn. Snadž je wupadlo: Što wón hišće zwora?

***) Šmóderanska = njeznaty kraj, abo snadź skažene: Žemrjanska, dokelž
 je Žemř w pěsničkach znaty.